

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1957/2017
22.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је привремени заступник ББ из ..., а чији је пуномоћник Владо Павићевић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Ненад Станковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1417/17 од 11.05.2017. године, у седници већа одржаној дана 22.11.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1417/17 од 11.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 179/12 од 18.10.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд утврди да не производи правно дејство, као апсолутно ништав, уговор о поклону стана који је закључен између тужиље, као поклонодавца, са једне стране и тужене, као поклонопримца, са друге стране, а који је оверен пред Другим општинским судом у Београду Ов. број ... дана 28.12.2009. године, чији је предмет непокретност - стан ближе наведен у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиље којим је тражила да се раскине уговор о поклону закључен између тужиље, као поклонодавца, и тужене, као поклонопримца, а који је оверен пред Другим општинским судом у Београду Ов. број ... дана 28.12.2009. године, а чији предмет представља непокретност - стан ближе наведен у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се наложи Републичком геодетском заводу упис брисања права својине уписаног у корист тужене на стану ближе наведеном у изреци, као и да се на наведеном стану упише право својине у корист тужиље. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 247.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1417/17 од 11.05.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 179/12 од 18.10.2016. године.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14 - у даљем тексту: ЗПП), и одлучио да ревизија тужиље није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Указивање ревидента на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене пред другостепеним судом је неосновано, јер се не ради о тим повредама, обзиром да се на те повреде ревидент позивао и у жалби, те је другостепени суд за неприхватање жалбених навода дао јасне разлоге. Неосновано је и указивање на погрешну примену материјалног права, а оспоравање утврђеног чињеничног стања у ревизији није дозвољено сагласно одредби члана 407. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена је септембра месеца 2008. године почела да ради кућне послове код тужиље и њене мајке. Тужиља дуги низ година болује од мултиплекс склерозе, а мајка је тужиље боловала од паркинсонове болести. У марту месецу 2009. године, мајка тужиље је смештена у дом за стара лица, а преминула је јуна месеца 2009. године. Тужена је наставила да помаже тужиљи у кућним пословима, са тужиљом је проводила доста времена и добро је упознала. Дана 23.12.2009. године, тужиља је сачинила ручно завештање, а истог дана је сачињено и завештање у форми писменог завештања пред сведоцима од стране адвоката ГГ, којим завештањем је тужиља располагала станом број ... у улици ... број ..., новчаним средствима, и станом у улици ... број ... у ..., на начин ближе наведен у тим завештањима. Уговором о поклону овереним пред Другим општинским судом у Београду Ов. ... од 28.12.2009. године, тужиља је, као поклонодавац, поколонила туженој, као поклонопримцу, без икакве накнаде или терета ... стан број ... који се налази на ... спрату у улици ... број ... у ..., и дала сагласност да поклонопримац може уписати своје стечено право без посебне сагласности поклонодаваца, али уз једновремени упис задржаног права коришћења - плодуживања у корист поклонодаваца. По позиву тужиље, а пре сачињавања завештања и уговора о поклону, извршена је кућна посета од стране лекара неуропсихијатра ДД, који је сачинио извештај и констатовао да тужиља болује од мултиплекс склерозе девет година пре тог прегледа, да је лечена у КБЦ Србија, да болест напредује, али да у психичком статусу нема испада менталних

функција. Тужена је решењем од 23.09.2010. године уписана као власник предметног стана, а истим решењем је уписано и право доживотног плодоуживања у корист тужиље. Тужиља је у октобру месецу 2011. године покушала самоубиство, па је по позиву тужене дошао привремени заступник тужиље који ју је одвезао у Ургентни центар, након чега је тужиља смештена у болницу Лаза Лазаревић где је провела неко време и где ју је тужена обилазила. Из те болнице, тужиља је смештена у дому за старе у власништву сада старатеља тужиље, и од тог момента туженој је био онемогућен контакт са тужиљом. Тужена је живела у другом стану тужиље, у улици ... и плаћала кирију 200 евра месечно, док тужиља није одведена у болницу, након чега се преселила у стан тужиље, заједно са ћерком и зетом, јер је претходно исељена из стана на Тужиља прима пензију у месечном износу од 59.000,00 динара. Решењем Првог основног суда у Београду Р2 број 11/2012 од 11.12.2012. године, тужиља је делимично лишена пословне способности и одређено да иста не може да располаже имовином веће вредности, а решењем Градског центра за социјални рад у ..., Одељење ... од 24.05.2013. године, стављена је под старатељство и за стараоца јој је одређен ББ који је одређен да предузима све правне послове и радње које су неопходне за заштиту интереса штићеника.

Одлучујући о тужбеном захтеву тужиље за утврђење ништавости уговора о поклону, нижестепени судови су исти одбили као неоснован из разлога што тужиља, на којој је био терет доказивања чињенице да није била способна за расуђивање, своју тврдњу није доказала, с обзиром да се по закључку нижестепених судова неспособност за расуђивање не може доказивати исказима сведока нити лекарском документацијом, а све имајући у виду да је тужена уз одговор на тужбу приложила налаз и мишљење судског вештака из кога произилази да тужиља, иако је боловала од мултиплекс склерозе није у психичком статусу имала испаде менталних функција. Одлучујући о евентуалном тужбеном захтеву, нижестепени судови су применом члана 567. Српског грађанског законика, који се примењује сходно Закону о неважности правних прописа донетих пре 06. априла 1941. године и за време непријатељске окупације, закључили да код тужиље није дошло до знатног осиромашења насталог након закључења уговора о поклону, односно да тужиља има довољно средстава за живот и да може да се издржава, те да јој није угрожена егзистенција. Ово стога што тужиља убира приходе како од издавања стана у улици ... број ... у ..., на коме право својине има тужена, и од стана у улици ... у ..., чији је власник тужиља, а такође прима и пензију у месечном износу од 59.000,00 динара. Осим тога, нижестепени судови закључују да нема ни испуњености другог услова за опозив уговора о поклону, односно да нема неблагодарности, односно грубе незахвалности поклонопримца, јер тужена према изведеним доказима није показала неблагодарност према тужиљи због чега је и у том делу одбијен тужбени захтев тужиље.

Код овако утврђених чињеница, и по оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили

тужбени захтев тужиле као неоснован, и то како примарни, тако и евентуални, с обзиром да тужилца није доказала да је у време закључења уговора о поклону била неспособна за расуђивање, а што би водило ништавости предметног уговора у смислу члана 103. Закона о облигационим односима, нити да је тужена била неблагодарна, односно незахвална према тужилци, у смислу члана 567. Српског грађанског законика.

Неосновани су наводи ревизије тужиле да суд није одлучио о извођењу доказа вештачењем од стране судског вештака неуропсихијатра. Ово стога што је наведени предлог поднео пуномоћник тужене, и од истог одустао у току поступка, а терет доказивања чињенице да је тужилца била неспособна за расуђивање лежи на тужилци, а не на туженој у смислу члана 231. став 1, 2. и 3. Закона о парничном поступку.

Неосновано се и ревизијом тужиле указује да другостепени суд није имао у виду налазе сталних судских вештака неуропсихијатара који су приложени у предмету Р2 11/12, односно у поступку лишења пословне способности, имајући у виду да правилно другостепени суд закључује да, између осталог, наведени налаз не може бити од утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари, јер се не односи на способност за расуђивање тужиле у моменту закључења предметног уговора, већ се заснива на медицинској документацији и на прегледу тужиле од 07.10.2011. године закључно са 23.04.2012. године, дакле на период након закључења спорног уговора.

Осталим наводима ревизије побија се утврђено чињенично стање, па их овај суд није испитивао, будући да се утврђено чињенично стање ревизијом не може побијати у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Како не стоје разлози због којих је ревизија изјављена, а ни они на које ревизијски суд пази по службеној дужности, на основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић